

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นายวรรณ สกุล ลำภู

วันเดือนปีเกิด : ๑ มกราคม ๒๔๗๖

อายุ : ๙๐ ปี

การศึกษา : ป.๔ โรงเรียนวัดนางแตง

: นักธรรมศึกษาชั้นตรี โรงเรียนวัดพระธาตุคุดน้อย

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๑๒๖ หมู่ ๘ ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนางน้อย ลำภู มีบุตร ๔ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความรอบรู้ในวิถีชาวบ้าน ขนบธรรมเนียมประเพณีชุมชนดั้งเดิม และมีความสามารถทำยา
เม็ดน้อย (ยาลูกกลอน) โดยมีวิธีปรุงยา หลายวิธี คือ

ขั้นตอน/วิธีการทำ

๑. นำสมุนไพรที่แห้งมาบดเป็นผงแล้วปั้นเป็นลูก โดยใช้ตัวประสาน คือ น้ำ ซึ่งมีการใช้หลายชนิด เช่นน้ำที่ได้จากการนึ่งข้าว น้ำผึ้ง หรือน้ำคั้น น้ำต้ม จากหญ้าฮ่อมเกี้ยว (กะเม็ง) และอื่นๆ

๒. นำสมุนไพรที่แห้ง ตำเป็นผงแล้ว ชุบน้ำยาที่มีสรรพคุณเสริมฤทธิ์ด้วยยา เช่น น้ำฮ่อมเกี้ยว (กะเม็ง) แล้วตากแดดให้แห้ง โดยอาจทำหลายครั้ง และเปลี่ยนน้ำยาชุบตัวอื่นแล้วปั้นเป็นลูกกลอน

โดยการกินยาลูกกลอนตามแบบฉบับภูมิปัญญาล้านนาไม่ได้กินเป็นเม็ด ๆ เท่านั้น พบว่าบางครั้งจะนำเอายาลูกกลอนแช่ในน้ำธรรมดา หรือแช่ในเหล้าก่อนกินด้วย ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่น่าสนใจเพราะช่วยให้ยาแตกสลายตัวหรือละลายยาก่อนที่จะกินเข้าไปนั่นเอง

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. ได้รับยกย่องเป็นปราชญ์ชาวบ้าน ประจำปีพ.ศ. ๒๕๕๘

๒. เป็นวิทยากรสาธิตการทำยาสมุนไพร ในโครงการร่อยรวมคนสามวัยสานสายใยรักแห่งครอบครัว ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นายเรือน สกุล คำลือ

วันเดือนปีเกิด : ๓ ธันวาคม ๒๔๘๐

อายุ : ๘๖ ปี

การศึกษา : ป.๔

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๔๐ หมู่ ๒ ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนาง มีบุตร ๒ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความสามารถในการผลิตไม้กวาดทางมะพร้าว จากพื้นความรู้ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และต้องการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวอีกทาง จึงใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาทำเป็นไม้กวาดทางมะพร้าว ผลิตเป็นสินค้าขายในท้องถิ่นตามความต้องการของตลาด

ขั้นตอน/วิธีการทำ

การเตรียมก้านมะพร้าว

๑. ตัดทางมะพร้าวตามต้องการ โดยควรตัดให้โคนก้านติดกับทางมะพร้าว

๒. กรีดแผ่นใบมะพร้าวสดออกทั้งสองด้าน นำไปตากแดดประมาณ ๗ - ๑๐ วัน

๓. มัดใบมะพร้าวแห้งเก็บรวมกันไว้ในที่ร่ม เพื่อนำไปมัดติดกับด้ามไม้กวาดต่อไป อาจเตรียมไว้ประมาณ ๓๐๐ ก้านสำหรับทำไม้กวาดทางมะพร้าวหนึ่งด้าม

การประกอบไม้กวาด

๑. นำก้านมะพร้าวที่เหลาและผึ่งแดดแห้งสนิทแล้วมามัดรวมกันเป็นมัดเล็ก ๆ ประมาณ ๖ มัด จากนั้นตัดโคนก้านให้เป็นระเบียบเสมอกัน ส่วนไม้ไผ่ที่เตรียมไว้ให้นำมาตอกตะปูบริเวณปลายไม้ ๒ จุด โดยแต่ละจุดควรถ่างกันประมาณ ๑๐ เซนติเมตร และที่สำคัญต้องตอกให้เหลือหัวตะปูโผล่ไว้ประมาณ ๑ เซนติเมตร แล้วนำเชือกหรือลวดมามัดกับหัวตะปู

๒. นำก้านมะพร้าวที่แบ่งไว้เป็นมัด ๆ มาล้อมปลายด้ามไม้ไผ่ โดยให้โคนก้านสูงกว่าตะปูเล็กน้อย แล้วนำเชือกหรือลวดที่เราผูกติดกับหัวตะปูไว้ทั้งสองจุดมามัดรอบก้านมะพร้าวให้แน่นชิดติดกัน อาจมัดด้วยลวดทับอีกชั้นหรือตอกตะปูให้แน่น ป้องกันไม่ให้ทางมะพร้าวขยับขณะใช้งาน

๓. ทาสีน้ำมันกันสนิมแล้วนำไปตากแดด ๒ - ๓ วัน ก็จะได้ไม้กวาดทางมะพร้าวที่พร้อมใช้งาน

การดูแลรักษา

๑. ขณะใช้งานไม่ควรกดด้ามไม้กวาดมากเกินไป เพราะจะทำให้ปลายก้านหักหรือโค้งงอ

๒. หลังใช้งานให้นำไปเก็บโดยตั้งด้ามจับลงกับพื้นแล้วพิงไว้ข้างกำแพง ไม่ควรวางราบไปกับพื้น

๓. หากนำไปกวาดบริเวณที่มีน้ำขัง ควรตากแดดให้แห้งสนิทก่อนนำมาเก็บ ป้องกันการเกิดเชื้อราและไม่ให้ผุพังง่าย

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

มีความสามารถด้านการตีพิมพ์ การประดิษฐ์พินจากไม้ขนุน และไม้ในท้องถิ่น

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นางแสงรอน สกุล แปะนุจา

วันเดือนปีเกิด : ๘ ธันวาคม ๒๔๙๑

อายุ : ๗๕ ปี

การศึกษา : มศ. ๔ โรงเรียนบ้านใหม่-สบปung

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๑๐๑ หมู่ ๓ ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนายเสาร์แก้ว แปะนุจา มีบุตร ๓ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความสามารถด้านการจักสาน “งอบจากใบจาก” ซึ่งงอบเป็นเครื่องสวมศีรษะสำหรับกันแดด กันฝน ภายในเป็นโครงไม้ไผ่สานด้วยตอกกรุด้วยใบจาก รูปร่างคล้ายกระจาดคว่ำ มีริ้งงอบสำหรับสวมศีรษะ ใช้เช่นเดียวกับหมวก งอบมีใช้กันมากในชนบทในหมู่ชาวไร่ชาวนาชาวสวนทั่วไป งอบมีประโยชน์ในการใช้ สอยเช่นเดียวกับหมวกแต่งอบ มีลักษณะและคุณสมบัติที่พิเศษกว่าหมวก คือ งอบมีขนาดใหญ่กว่า กันแดดกัน ฝนได้ดีกว่า มีน้ำหนักเบา มีลักษณะโปร่งระบายอากาศได้ดี เหมาะสมสำหรับใช้งานกลางแจ้ง ชาวไร่ ชาวนา จึงนิยมใส่งอบทำงานกันมากกว่าการใช้หมวก หรือใช้ผ้าโพกศีรษะ

นางแสงรอน แปนงูจา ได้รับการสืบทอดการเรียนรู้จากวิถีชีวิตของครอบครัวตั้งแต่วัยเด็ก การจักสานเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันจนตนเองมีความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้แก่คนในหมู่บ้าน ซึ่งนอกจากการใช้ประโยชน์ในการเพื่อสวมป้องกันแดดกันลมกันฝนแล้ว ถือเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาล้ำค่าของบรรพบุรุษที่ประดิษฐ์คิดค้นหมวกซึ่งผลิตได้วัสดุธรรมชาติ ใช้งานได้ดีในภูมิประเทศที่เป็นเมืองร้อน เป็นศิลปหัตถกรรมที่สิ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์และวิถีชีวิตความเป็นไทยได้ดี

ขั้นตอน/วิธีการทำ

งอบ ๑ ใบ ประกอบด้วย โครงงอบ กระหม่อมงอบ ใบจาก รังงอบ ขอบงอบหรือเส้นประกบของงอบ ซึ่งมีวิธีทำดังนี้

๑. การรีดใบจาก นำใบจากมาเลื่อยเอาก้านออกนำฝ้ารองรีดมาพับทบกันให้มีความหนาประมาณ ๕ เซนติเมตร วางลงบนพื้นนำใบลานที่ทำความสะอาดแล้ววางบนผ้าจับโคนใบลานด้วยมือซ้าย จับเตารีดถ่านด้วยมือขวากดทับลงบนใบลานแล้วดึงเข้าหาตัว จากนั้นพลิกใบลานรีดอีกด้านหนึ่งนำใบลานที่รีดแล้วมาเรียงกันโดยให้ส่วนปลายใบอยู่ทางส่วนปลายไป ส่วนโคนใบอยู่ทางส่วนโคนใบ

๒. การเจียนใบจาก นำใบจากที่ตัดได้ความยาวตามต้องการแล้วมาวางบนแผ่นกระจกสำหรับรองตัดเจียนใบจาก โดยให้ริมใบจากที่กว้างอยู่ทางด้านบนของแผ่นกระจกรองตัดเจียน แล้วใช้มีดบางหรือมีดเจียนหมากตัดเจียนใบจากออกจากกัน โดยตัดเจียนใบจากจากด้านบนลงมาด้านล่าง ให้ปลายมีความกว้างประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร และโคนกว้างประมาณ ๒.๕ เซนติเมตร

๓. การกรูใบจากติดกับโครงงอบ นำใบจากที่ตัดเจียนแล้วมาทาบกรูติดกับโครงงอบที่ต้องการ โดยนำด้ายสีขาวมาร้อยเข็มขมวดเป็นปมที่ปลายเส้นด้าย แล้วเย็บใบจากติดกับโครงงอบ โดยให้ใบจากซ้อนเกยกัน มีความห่างของใบลานแต่ละใบประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร การวางใบจากติดกับโครงงอบควรให้ใบจากเหลือมออกมาจากริมปีกงอบประมาณ ๒.๕ เซนติเมตร การเย็บใช้วิธีเย็บแบบแทงขึ้นและแทงลงโดยแทงขึ้นที่ใบจากชั้นแรกและแทงลงที่ริมใบจากที่เกยทับทำอย่างนี้ตามลำดับจนรอบโครงงอบ

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

มีความสามารถด้านการทำงอบจากใบจาก

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นางไล สุก สุธรรม

วันเดือนปีเกิด : ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๐

อายุ : ๗๕ ปี

การศึกษา : ประถมศึกษาปีที่ ๔

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๖๔ หมู่ ๕ ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : โสด

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความรู้เรื่องการทำชาสมุนไพร “ผักเชียงดา” ซึ่งผักเชียงดาเป็นไม้เถาเลื้อย มีอายุข้ามปี ความยาวของเถาขึ้นอยู่กับอายุ ลำต้นเป็นสีเขียว มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.5-5 เซนติเมตร ทุกส่วนที่อยู่เหนือดินของต้นจะมีน้ำยางสีขาวคล้ายน้ำมัน ขยายพันธุ์ด้วยวิธีการเพาะเมล็ดและวิธีการปักชำ เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน ระบายน้ำดี เป็นผักพื้นบ้านที่ชาวเหนือในแถบจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน และพะเยา นิยมปลูกไว้หน้าบ้านเพื่อนำยอดไปประกอบอาหาร

ในใบเชียงดา มีสารสำคัญที่ชื่อว่า Gymnemic Acid ซึ่งมีฤทธิ์ยับยั้งการขนส่งน้ำตาล ทำให้การดูดซึมน้ำตาลในลำไส้เล็กมีผลช้าลง ช่วยกระตุ้นการหลั่งอินซูลิน ส่งผลให้ระดับน้ำตาลในเลือดลดลง ผักเชียงดา มีผลควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ โดยการดื่มชาเชียงดาเพียงวันละ ๑ แก้ว หลังอาหารทันที นอกจากนี้ผักเชียงดายังมีประโยชน์ในเรื่องช่วยแก้อาการท้องผูก ช่วยกำจัดสารพิษตกค้างในร่างกาย บรรเทาอาการภูมิแพ้ และโรคหอบหืด และช่วยบำรุงตับอ่อนให้ทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ แต่มีข้อควรระวังสำหรับผู้ที่มีกรดในกระเพาะอาหารมาก ไม่ควรกินผักเชียงดาในขณะท้องว่าง และในผู้ป่วยเบาหวานที่กินยาลดน้ำตาลในเลือดอยู่แล้ว ควรปรึกษาแพทย์ก่อนรับประทานผักเชียงดาและผลิตภัณฑ์จากผักเชียงดาทุกชนิด

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. ได้เข้าใจและตกผลึกการดำเนินวิถีชีวิตเป็นครอบครัวพอเพียงตัวอย่าง ของศูนย์พัฒนาสังคม หน่วยที่ ๕๑ จังหวัดลำปาง ในโครงการส่งเสริมและพัฒนาสังคมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อวันที่

๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๒. ได้ผ่านหลักสูตร "วิทยากรผู้นำสัมมาชีพ" รุ่นที่ ๑๙/๒๕๖๐ ระหว่างวันที่ ๑๘-๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ ศูนย์ศึกษาและพัฒนาชุมชนลำปาง

๓. ผลิตภัณฑ์ ผักเชียงดาอบแห้ง (ขงต้ม) ได้ผ่านการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการอยู่ในเกณฑ์สินค้าปลอดภัย โดยกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าพา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ชื่อ **นางน้อย สกุล ศรีธิการ**

วันเดือนปีเกิด : ๑๕ เมษายน ๒๔๙๐

อายุ : ๗๗ ปี

การศึกษา : ป. ๔

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๑๓๐/๑ หมู่ ๖ ตำบลท่าพา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : หม้าย

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความสามารถด้านการทำกะละแม โดยเริ่มต้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เกิดจากกลุ่มชาวบ้านที่อยากหาอะไรทำที่เป็นรายได้เสริม นางวิริยะนันท์ จุลลันนันทน์ และกลุ่มจึงคิดค้นสูตรกะละแมแม่บัวตองขึ้นมา โดยเอกลักษณ์กะละแมของที่นี่เป็นกะละแมที่ห่อด้วยใบตองอย่างเดียว ไม่ใช่พลาสติก จึงทำให้มีความหอม โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่มีใครเหมือน

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. ประธานกลุ่มแม่บ้านหมู่ ๖
๒. ประธานกลุ่มกะละแมแม่บัวตอง
๓. เข้าร่วมจำหน่ายสินค้าในเทศกาล OTOP ระดับประเทศ

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นายชุตินธ์ สกุล คำคะมูล

วันเดือนปีเกิด : ๑๒ กันยายน ๒๕๑๔

อายุ : ๕๒ ปี

การศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ ๖

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๑๗๐ หมู่ ๘ ตำบลท่าผา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : โสด

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

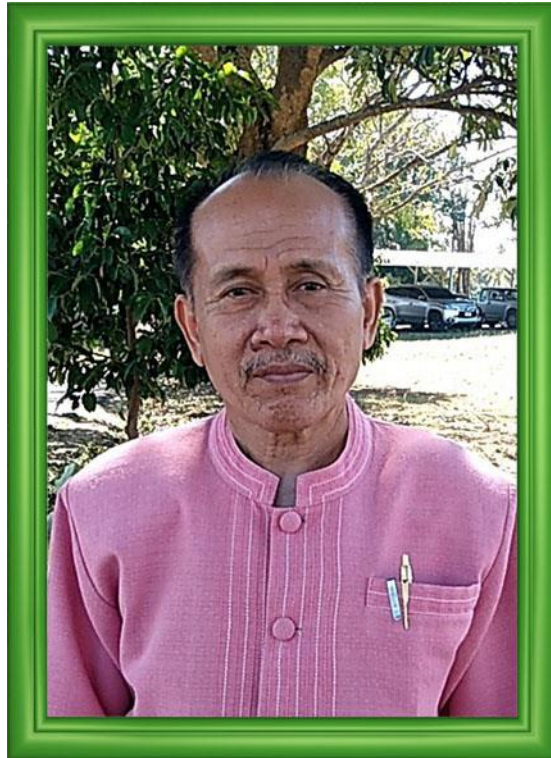
เป็นผู้มีความรู้ด้านลูกประคบสมุนไพร โดยนำสมุนไพรมาเชื่อมโยงกับการทำผลิตภัณฑ์เพื่อรักษาสุขภาพ โดยนำสมุนไพรมาผสมกับเมล็ดธัญพืช ผสมผสานกันจนเกิดเป็นลูกประคบธัญพืช

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมจัดแสดงและร่วมประกวดผลงานในส่วนกลาง โครงการส่งเสริมกระบวนการเครือข่ายองค์ความรู้ (Knowledge - Based OTOP : KBO) จังหวัดลำปาง ประจำปี ๒๕๖๖
๒. วิสาหกิจชุมชนกลุ่มสมุนไพรลูกประคบเซรามิกบ้านศาลาบัวบก เป็นศูนย์เวลเนสที่ได้รับการรับรองจากกรม การแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ประเภท "สปาเพื่อสุขภาพ" เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖
๓. ประกาศนียบัตรผู้ช่วยแพทย์แผนไทย

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะเคาะ จังหวัดลำปาง

ชื่อ นายธาดา สกุล หล้าสมบุญ

วันเดือนปีเกิด : ๙ ตุลาคม ๒๕๐๐

อายุ : ๖๖ ปี

การศึกษา : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๓ หมู่ ๘ ตำบลท่าผา อำเภอกะเคาะ จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนางนันทวิภา หล้าสมบุญ มีบุตร ๑ คน

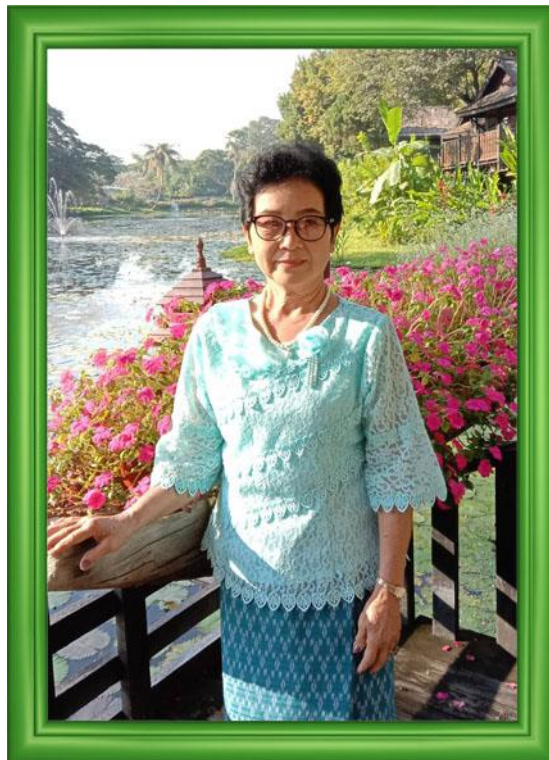
ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความสามารถด้านการเป็นมัคทายก นักจัดรายการวิทยุ

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านศาลาสามัคคี

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะเคาะ จังหวัดลำปาง

ชื่อ นางเจลิม สกุล ธรรมวันทา

วันเดือนปีเกิด : ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๗

อายุ : ๖๙ ปี

การศึกษา : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๙๔ หมู่ ๙ ตำบลท่าผา อำเภอกะเคาะ จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนายเย็นศักดิ์ ธรรมวันทา มีบุตร ๒ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

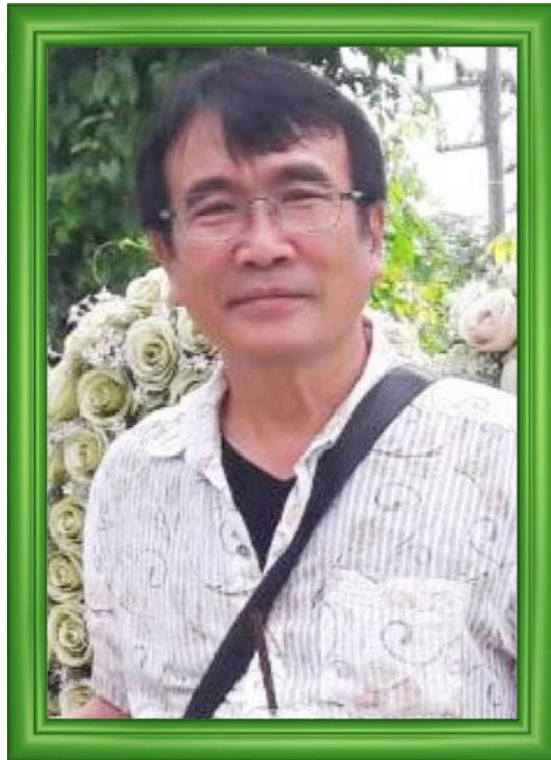
มีความสามารถด้านการนวดแผนไทย ซึ่งแต่เดิมนั้นทำเพื่อต้องการดูแลสุขภาพของตนเองและคนในชุมชน โดยใช้การนวดเพื่อใช้บำบัดและรักษาโรค โดยการนวดแผนไทยนั้นจะเน้นไปที่การคลึง การบีบ การกด การดึง การดัด การอบ และการประคบ ตลอดจนทำลูกประคบสมุนไพรเพื่อดูแลสุขภาพ ซึ่งประโยชน์ของการนวดแผนไทยนั้นสามารถแก้อาการปวดบริเวณกล้ามเนื้อและข้อ สามารถช่วยผ่อนคลายและลดอาการเกร็งบริเวณกล้ามเนื้อที่ใช้งานหนัก ทั้งบริเวณข้อต่อ เส้นเอ็น ช่วยให้พังผืดคลายตัวลง ลดอาการปวดเมื่อย เพิ่มความยืดหยุ่นให้ร่างกาย ทำให้เคลื่อนไหวได้สะดวก นอกจากนั้นการนวดแผนไทยส่งผลดีต่อระบบ

ไหลเวียนของเลือด ทำให้เลือดไหลเวียนได้ดีและอวัยวะภายในทำงานได้ดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดความเครียดและความวิตกกังวล ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย นอนหลับสบาย และมีสุขภาพจิตดีขึ้น

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

-

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นายมานิตย์ สุกุล ขอทะเสน

วันเดือนปีเกิด : ๑๓ กันยายน ๒๕๐๒

อายุ : ๖๔ ปี

การศึกษา : ปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๗๙ หมู่ ๙ ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนางศิรินยา ขอทะเสน มีบุตร ๒ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความสามารถด้านการจัดการขยะแบบครบวงจร และเป็นผู้ชำนาญการเขียนแบบก่อสร้าง รวมถึงเป็นวิทยากรเรื่องการจัดการขยะในชุมชน

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. รางวัลพระราชทานสาขาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประจำปี ๒๕๕๔
ระดับประเทศ

ทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน
ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

ชื่อ นางธิดารัตน์ สกุล สุขป้อม

วันเดือนปีเกิด : ๑๙ สิงหาคม ๒๕๑๕

อายุ : ๕๑ ปี

การศึกษา : ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ที่อยู่ปัจจุบัน : บ้านเลขที่ ๑๔ หมู่ ๙ ตำบลท่าผา อำเภอกะเคา จังหวัดลำปาง

สถานภาพทางครอบครัว : สมรสกับนายมานิช สุขป้อม มีบุตร ๑ คน

ประวัติภูมิปัญญา/องค์ความรู้

มีความรู้เรื่องการใช้ประโยชน์จากสมุนไพรท้องถิ่น สรรพคุณ ส่วนประกอบที่ใช้ทำผลิตภัณฑ์จากสมุนไพร เช่น แชมพูดอกอัญชัน แชมพูมะกรูด สบู่สมุนไพรน้ำฟักข้าว ซึ่งได้รับการสืบทอดการเรียนรู้จากวิถีชีวิตในชนบทสมัยก่อน เพราะคนสมัยก่อนจะนำสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติมาใช้ในวิถีชีวิตประจำวัน เพราะสิ่งมาจากธรรมชาติที่มีความปลอดภัย ประหยัดค่าใช้จ่ายและแชมพูก็เป็นของใช้ส่วนตัวที่ทุกคนต้องใช้อย่างต่อเนื่อง จึงเกิดการประยุกต์สิ่งเหล่านี้มาทำเป็นแชมพูสมุนไพรเป็นสินค้าจำหน่ายมาถึงปัจจุบัน

แนวคิด/ปรัชญา/ความเชื่อ

เชื่อว่าสิ่งที่มีในธรรมชาติมีความปลอดภัยสูง สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่อง

ผลงานที่ได้รับการยกย่อง

๑. มีความสามารถด้านการตีตผิน การประดิษฐ์พินจากไม้ขนุน และไม้ในท้องถิ่น
สามารถเรียนรู้วิธีการทำแชมพูสมุนไพรใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่อง